

Symptomer kan være saa svage, at Sygdommen faktisk ikke bliver bemærket af Ejeren. Her er altsaa to Dyr læger, som paa Grundlag af deres praktiske Erfaring erklærer, at saaledes er det. Men der er den Forskel paa disse to Dyr læger, at det ærede Medlem Hr. Hedelund tager Konsekvensen af sin Udtalelse ved første Behandling, han tager praktisk og forstandigt paa det og siger som saa: Da Landmændene faktisk let overtræder Bestemmelserne uden at vide det og uden at kunne vide det, kan vi ikke forsvare at fastsætte saa store Bøder, og han staar derfor sammen med Mindretallet i Kravet om, at Lovforslaget affattes saaledes, at det ikke kommer til at virke uretfærdigt og utaaleligt. Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen derimod gaar bort fra sin Udtalelse ved første Behandling, han erkender, at Landboerne ikke altid kan vide, at de har overtraadt Loven, og følgelig kan være uskyldige i en Overtrædelse. Men Bøder paa indtil 5 000 Kr. skal de alligevel være udsat for. Det synes mig at være et besynderligt Standpunkt af det ærede Medlem, det er i alt Fald mig ret uforstaaeligt.

Men ogsaa Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, indtager en højst mærk værdig Stilling, synes jeg. Han er Medforslagsstiller til Flertallets Ændringsforslag, hvad der er fuldstændig i Strid med det ærede Medlems Udtalelser ved første Behandling. Det ærede Medlem udtalte da følgende faa Ord.....

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om ikke at blive ved med Oplæsning af Forhandlingerne ved første Behandling.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem udtalte den Gang, at Bøderne var urimeligt høje, at man skød langt over Maalet, og at man ikke maatte foregøgle sig, at man kunde forhindre Smitte ved saa høje Bøder. Men nu staar det ærede Medlem som Medforslagsstiller til Flertallets Ændringsforslag. Det er vistnok et Kunststykke, det ærede Medlem her har udført. Man kan sige, at det er at springe op som en Løve og falde ned som et Lam. Men det skal maaske betragtes som en Tilkendegivelse af, at det konservative Folkeparti ligefrem længes efter at komme til at danne Støttepille for Regeringen.

Det, Udvalgsflertallet efter min Mening her er paa Veje til, er at indføre en Lovgivning, som er ubillig og, synes jeg, ligefrem uretfærdig og urimelig overfor

Landboerne. Den fastsætter Bøder paa flere Tusinde Kroner for Forseelser, som man kan være fuldkommen uskyldig i, fordi man ikke har kunnet være vidende om, at man overtraadte Bestemmelserne. Derfor er det urimeligt at fastsætte saa store Bøder. Det er Landmændene fuldkommen umuligt at være sig imod Overtrædelser. De kan ikke følge Loven, ved ikke, hvordan de skal bære sig ad med at overholde Loven, og man giver dem ikke Midler i Hænde dertil.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, maa jeg indtrængende tilraade, at man stemmer imod Flertallets Ændringsforslag og for Mindretallets.

Kyed: Den ærede Ordfører udtalte, at havde vi haft de Straffebestemmelser, som Flertallet nu foreslaar, var Sygdommen ikke blevet saa stærkt udbredt, som Tilfældet har været. Denne Udtalelse vidner om, at den ærede Ordfører ikke har nogen Forstaaelse af det danske Landbrug, for det er da først og fremmest Landmændene, der skal bære det Tab, som forvoldes ved Sygdommens Udbredelse, og enhver, der har prøvet at have Mund- og Klovesyge i sin Besætning, ved, hvor store Beløb dette Tab kan andrage, og hvor meget det betyder for hans Besætning i de kommende Aar. Jeg mener ogsaa, at Socialdemokratiet her, igennem den højtærede Landbrugsminister, skyder langt over Maalet. Man kunde fristes til at tro, at den højtærede Landbrugsminister vilde forsøge at konkurrere med Forsvarsministeren i at skyde Graaspurve med Kanoner, for det forholder sig vist paa samme Maade med de Bestemmelser, der her foreslaas, som med de korte Bøsser indenfor det af Forsvarsministeren foreslaaede Militærvæsen. Men man bekæmper nu en Gang ikke en epidemisk Sygdom ved Hjælp af Bøder.

Jeg tror ogsaa, den højtærede Landbrugsminister var noget ved Siden af med sin Udtalelse før om, at Bøderne maa være saa høje, at man ikke fristes til at overtræde Bestemmelserne. Jeg skal vel forvare mig imod at sige noget om, hvorvidt det for den højtærede Landbrugsministers eget Vedkommende er nødvendigt at have Bøder indtil 10 000 Kr., for at han ikke skal overtræde de Bestemmelser, han udsteder. Jeg læste ganske vist omkring Nytaarstid i et jydsk Provinsblad, at den højtærede Landbrugsminister havde deltaget i et fælles Kaffebord i et Forsamlingshus, der var afspærret paa Grund af Mund- og Klovesyge, i en Egn, hvor denne Sygdom var meget stærkt udbredt. Jeg er dog